

РЕШЕНИЕ

№ 15308

гр. София, 21.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в публично заседание на 28.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **10634** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „БИЛД-ЕХ“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221023003009-091-001/24.01.2024 г., издаден от органи по приходите, в частта, в която е потвърден с Решение № 557/25.04.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП. С потвърдената част на ревизионния акт е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД и са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2022 г., м. 12.2022 г. и м. 02.2023 г., ведно със съответните лихви, както и са начислени лихви за несвоевременно отразени кредитни известия, издадени от „ЕЙ ВИ ДЖИ БИЛДС“ ЕООД за данъчен период м. 01.2023 г., в размер на 65 064,47 лв.

Жалбоподателят счита ревизионния акт за незаконосъобразен и необоснован. Поддържа, че реалността на доставките е доказана с представените фактури, плащания и приемо-предавателни протоколи, а приходната администрация неправилно е изградила извод за липса на доставки, като се е позовала преимуществено на твърдения за липса на кадрова и материална обезпеченост на доставчика и на неподписаност на протоколите, без да извърши достатъчни проверки относно движението, съхранението и влагането на стоките при получателя, както и без да установи знание или участие на получателя в евентуална данъчна измама. Навежда и доводи, че начисляването на лихви във връзка с кредитните известия е неправилно, тъй като нормата на чл. 124, ал. 5 ЗДДС изисква кредитните известия да са „получени“, а по делото не е изяснено кога същите са получени от ревизираното лице, поради което не е доказано забавя, респективно не е обоснована

лихва. Оспорва и мотивираността и пълнотата на фактическите констатации, включително поради непроучване на строителните обекти, за които материалите са твърдяно вложени.

Ответникът – директорът на дирекция ОДОП С. – оспорва жалбата и поддържа мотивите на ревизионния акт и потвърдителното решение. Счита, че не са налице убедителни доказателства за реално предаване и получаване на фактурираните от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД материали, като протоколите са неподписани и без данни за място и дата на предаване, липсват доказателства за транспорт и склад, както и липсва аналитична отчетност на материалите при получателя. По отношение на кредитните известия поддържа, че законът задължава отразяването им в периода на издаване и че начислената лихва е дължима за периода на неправомерно ползване/задържане на данъчната полза.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав, като обсъди доводите на страните и провери оспорения акт по реда на чл. 160, ал. 2 ДОПК във връзка с чл. 168, ал. 1 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от адресата на ревизионния акт, след проведено задължително административно обжалване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт в оспорената част, потвърдена с Решение № 557/25.04.2024 г. на директора на дирекция ОДОП С..

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От фактическа страна съдът установява следното.

Със Заповед за възлагане на ревизия е възложено извършване на ревизия на „БИЛД-ЕХ“ ООД за установяване на задължения по ЗДДС за периоди, включващи м. 11.2022 г., м. 12.2022 г., м. 01.2023 г. и м. 02.2023 г., като в хода на ревизионното производство на ревизираното лице са връчвани искания за представяне на документи и обяснения, извършвани са насрещни проверки и са присъединявани документи по опис. Ревизионното производство е приключило с Ревизионен доклад, който съдържа констатациите, фактическите основания и правните изводи на ревизиращия екип, и с издаването на процесния Ревизионен акт.

По отношение на доставките от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД ревизионният доклад установява, че от страна на „БИЛД-ЕХ“ ООД са представени три фактури, издадени от този доставчик, както следва: фактура № [ЕГН]/21.11.2022 г. с данъчна основа 125 330,00 лв. и ДДС 25 066,00 лв., фактура № [ЕГН]/28.11.2022 г. с данъчна основа 213 320,22 лв. и ДДС 42 664,04 лв., и фактура № [ЕГН]/30.11.2022 г. с данъчна основа 117 250,55 лв. и ДДС 23 450,11 лв., или общо данъчна основа 455 900,77 лв. и общ ДДС 91 180,15 лв. В ревизионния доклад е отразено, че към тези фактури са представени приемо-предавателни протоколи, но същите са неподписани и липсват подписи за „предал“ и „получил“, поради което ревизиращият екип ги квалифицира по същество като описи към фактурите. Представени са и банкови извлечения за плащания по посочените фактури, като ревизиращият екип е констатирал, че плащанията са извършвани по банкова сметка, чийто титуляр е физическо лице, което според органите по приходите няма „правно-организационно“ отношение към доставчика.

Ревизиращият екип е извършил насрещна проверка на „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД, документирана с протокол от 13.12.2023 г., като е изискал доказателства за материална, техническа и кадрова обезпеченост, за наличие на склад, транспорт, предходни доставчици и счетоводни регистри, но доставчикът е представил единствено трите фактури, без съпътстващи документи за конкретните доставки. В доклада са изложени констатации, че доставчикът е регистриран по ЗДДС на 16.11.2022 г. и дерегистриран по инициатива на орган по приходите на 28.02.2023 г., че е подал само една справка-декларация, че няма данни да притежава активи, МПС, имоти или наети такива, няма разходи за наеми и режийни, както и че неговите „предходни доставчици“ по дневници не обосновават придобиване на материали. На тази основа

ревизионният доклад прави извод за липса на реални доставки и квалифицира отношенията като „абсолютна симулация“, поради което отказва право на данъчен кредит по чл. 70, ал. 5 ЗДДС във връзка с чл. 68 и чл. 69 ЗДДС.

От значение за спора е и това, че като част от административната преписка са представени договорите за строителство, по които „БИЛД-ЕХ“ ООД е изпълнител и се е задължил да извърши строително-монтажни работи на конкретни обекти, като по част от договорите изрично е предвидено изпълнение „на свой риск, със свои материали, работна сила, средства“. Тези договори по естеството си предполагат придобиване и влягане на строителни материали в хода на дейността на жалбоподателя през релевантния период.

По отношение на кредитните известия, издадени от „ЕЙ ВИ ДЖИ БИЛДС“ ЕООД, ревизионният доклад установява, че за данъчен период м. 01.2023 г. доставчикът е включил в дневника си за продажби 14 броя кредитни известия, издадени във връзка с предварително документирани доставки, по които е прието, че „не са осъществени доставки по договора на 14 бр. кулокранове“, като кредитните известия са на обща стойност минус 3 128 280,00 лв. и минус ДДС 625 656,00 лв. Ревизионният доклад сочи, че тези кредитни известия са отразени от „БИЛД-ЕХ“ ООД в дневника за покупки едва през данъчен период м. 11.2023 г., и на основание чл. 124, ал. 5 ЗДДС във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ и чл. 175 ДОПК „ревизията начислява лихва“ за неотразяването им „в срок“ в размер на 65 064,47 лв.

Ревизионният акт е обжалван по административен ред, като с Решение № 557/25.04.2024 г. директорът на дирекция ОДОП С. е потвърдил ревизионния акт в оспорената част. В решението са възпроизведени съществени мотиви по спора, включително че липсват доказателства за съхранение и транспортиране на стоките, че ППП са „неподписани“, че не са изяснени място и дата на предаване, както и че счетоводната отчетност на получателя не дава възможност за анализ на вложените в СМР материали. Същевременно по въпроса за кредитните известия решението изрично разглежда разликата между „издаване“ и „получаване“ и приема, че за да се ангажира задължение за отразяване, кредитното известие следва да е „получено“ от данъчно задълженото лице, но въпреки това заключава, че лихвата е правилно начислена за несвоевременно включване на кредитните известия.

В съдебното производство, по искане на жалбоподателя е допуснат и разпитан свидетел. От показанията на свидетелката, която работи във фирмата от 2021 г. и се занимава с административната документация и получаване/препращане на имейли и фактури към счетоводството, се установява, че към доставчика „Ей Ви Джи Билдс“ ЕООД са били издадени кредитни известия към множество фактури, които са „достигнали“ до жалбоподателя „година по-късно от датата на издаване“, „в края на 2023 г.“, донесени „с техен представител“, без „служебен имейл“ и „официален начин“, по който да стане известно на получателя, че кредитните известия са издадени. Свидетелката заявява, че след като документите са донесени, са били предадени на счетоводството. Тези гласни доказателства съдът кредитира като последователни, конкретни по съществени факти (начин и период на получаване), и логични спрямо спорния предмет – причината за отразяване на кредитните известия в по-късен момент.

При така установените факти съдът прави следните правни изводи.

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от активнолегитимирано /ревизираното/ лице, до компетентен съд и след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като изследва дали същият е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Въпросът с компетентността на акта е решен с влязлото в сила решение № 9248 от 06.10.2025 г., постановено по адм. дело № 5036/2025 г. на ВАС. В случая Ревизионното производство е започнало с издаване на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023003009-020-001 от 19.05.2023 г., връчена по електронен път на 22.05.2023 г., с която е възложено извършването на ревизия на „БИЛД-ЕХ“ ООД за определяне на задължения на дружеството за данък върху добавената стойност ДДС за периода от 01.08.2022 г. до 28.02.2023 г. Цитираната заповед е издадена от И. К. А., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – В. Т., оправомощена със Заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г., т. 11 на директора на ТД на НАП – С., Заповед № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП (л. 31-33), издадена на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и Заповед З-ЦУ-995 от 18.05.2023 г. на заместник изпълнителен директор на НАП (л. 35-36), издадена на основание чл. 10, ал. 9 ЗНАП, и Заповед № ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

Със Заповед ЗЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. на ЦУ на НАП – С., на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 8 и ал. 9 ЗНАП, изпълнителният директор на НАП е оправомощил З. Г., заместник изпълнителен директор на НАП да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал.1 и чл. 8 ДОПК. На основание тази заповед е издадена Заповед № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, с която са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата по чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК, сред които от ТД на НАП - В. Т. са И. К. А. и В. И. В.. Представено е и приложение към заповед № З-ЦУ-995 от 18.05.2023 г., съгласно което за „БИЛД-ЕХ“ ООД за компетентната териториална дирекция ТД на НАП – С. е определена териториална дирекция и екип на Териториалната дирекция от ТД на НАП – В. Т..

Със Заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г. (л. 28-29) на директора на ТД на НАП - С., е разпоредено функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК да се изпълняват от служители (органи по приходите), за които съгласно Заповед № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. В т. 11 от заповедта е посочена И. К. А., издала ЗВР № Р-22221023003009-020-001 от 19.05.2023 г.

Видно от описаното по-горе, ревизионното производство е възложено и извършено от органи по приходите, които са от ТД на НАП В. Т., докато адресът на ревизираното лице е в [населено място], за което компетентна съгл. ДОПК по правило е ТД на НАП С.. Същевременно и с оглед ТР № 3 от 26.06.2025 г. по ТД № 2 от 2024 г. на ВАС ревизията е възложена от компетентни органи и РА е издаден от компетентни органи по чл. 119, ал. 2 ДОПК, в предвидената форма и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Съгласно ТР № 3 от 26.06.2025 г. не е нищожен ревизионен акт, издаден в резултат на ревизия, възложена от орган по приходите – служител на една териториална дирекция на Националната агенция за приходите, определен със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК на директора на друга териториална дирекция на Националната агенция за приходите въз основа на заповеди по чл. 12, ал. 6, изречение първо ДОПК и чл. 10, ал. 9 от Закона за Националната агенция за приходите, по отношение на лице, за което съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на втората (другата) териториална дирекция. Такъв именно е и настоящият случай.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, в това число доказателства удостоверяващи притежаването на КЕП от лицата, подписали в съответното длъжностно качество РА, РД и ЗВР, ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на

който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис.

По формата съдът приема, че ревизионният акт е в изискуемата писмена (електронна) форма и съдържа задължителните реквизити, включително установени задължения по периоди, указания за доброволно изпълнение и ред за обжалване.

В случая спорният въпрос е дали са спазени административнопроизводствените правила при установяване на релевантните факти и дали материалният закон е приложен правилно въз основа на доказани обстоятелства.

Относно отказа на право на приспадане на данъчен кредит по фактури от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД съдът приема следното:

Спорът се свежда до това дали жалбоподателят е доказал по несъмнен начин реалността на доставките по фактури № [ЕГН]/21.11.2022 г., № [ЕГН]/28.11.2022 г. и № [ЕГН]/30.11.2022 г., издадени от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД, по които е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в общ размер 91 180,15 лв.

В случая приходната администрация и потвърдителното решение изграждат извод за липса на доставка въз основа на два основни аргумента: първо, че доставчикът не доказва ресурсна обезпеченост, предходни доставки, склад и транспорт, и второ, че представените при получателя приемо-предавателни протоколи са неподписани и без реквизити за конкретизация на предаването, а счетоводната отчетност на получателя не позволява проследяване на материалите по вид и количество.

Тези съображения обаче не са достатъчни, за да обосноват по категоричния извод за „абсолютна симулация“ и „липса на реална доставка“ към получателя, поради следното:

На първо място, по делото е безспорно установено, че жалбоподателят е извършвал строителна дейност по конкретни договори като изпълнител на обекти, по които е поел задължение да изпълнява със свои материали. Това обективно прави икономически правдоподобно придобиването на строителни материали в значителни количества през релевантния период, включително чрез доставки от различни доставчици. Следователно спорът не е за наличие на стопанска дейност изобщо, а за това дали точно фактурираните от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД материали са били доставени на жалбоподателя.

На второ място, жалбоподателят е представил първични данъчни документи – фактури, както и доказателства за реални парични потоци във връзка с тях (банкови плащания). При такъв първоначален доказателствен минимум, органът по приходите не може да изведе несъществуване на доставка единствено от невъзможност да установи ресурсна обезпеченост на доставчика и от нередовност/непълнота на съпътстващи документи, без да положи усилия да изясни движението и употребата на стоките при получателя по способности, които са в неговите правомощия и които са релевантни към предмета на доказване.

По делото, включително според самия ревизионен доклад, липсват данни ревизиращият екип да е извършил проверка на строителните обекти на жалбоподателя, за които материалите са твърдяно предназначени, да е изискал от възложителите/инвеститорите данни за действително изпълнените СМР и вложени материали, да е назначил експертна проверка по количествено-стойностни сметки или актове по строителството за съпоставка между извършени работи и обичайно необходимите материали, или да е предприел насочени действия по установяване на складови наличности, движения на материали и вътрешни разходни документи на получателя извън общите констатации за „синтетично“ счетоводно отчитане.

При това положение заключението за несъществуване на доставка е изведено предимно чрез отрицателни факти (какво доставчикът не е представил; какво не може да се установи за неговата обезпеченост), а не чрез положително доказване, че стоките не са могли да достигнат до получателя или че по обектите на получателя липсват следи от влагане на материали, съответстващи на закупените количества.

На трето място, констатацията за неподписани приемо-предавателни протоколи действително отслабва доказателствената сила на тези документи като двустранни частни документи, но сама по себе си не е равнозначна на „липса на доставка“. При търговски оборот на строителни материали доказването на предаването може да се осъществява с съвкупност от доказателства, включително транспортни документи, складови разписки, вътрешни складови движения, инвентаризации, разходни ордери, актове за вложени материали и др. В случая приходната администрация е приела, че тъй като част от тези доказателства липсват или не са достатъчно оформени, следва извод за симулация. Този извод не следва категорично от доказателствата по преписката, още повече при наличието на договори и обективна необходимост от материали за изпълнение на строителни работи, както и при доказани плащания.

На четвърто място, аргументите за липса на материално-техническа обезпеченост на доставчика и за проблеми по веригата на неговите предходни доставчици са относими, но не могат да опровергаят основния спорен факт – че конкретните стоки са доставени на получателя. В тези хипотези, съобразно утвърдените принципи в съдебната практика по ДДС, отказът на данъчен кредит не може да се основава единствено на нарушения или съмнителност при доставчика, без да е установено, че получателят е знаел или е трябвало да знае за данъчна измама, или без да е доказано, че доставка въобще не е имало. В конкретния спор органите по приходите правят извод за „абсолютна симулация“, но не установяват с преки доказателства несъществуване на предаване към получателя, нито изграждат мотиви за знание/дължимо знание на жалбоподателя за евентуални нарушения във веригата. Този подход на административния орган е в явно противоречие с установените в процесуалния закон принципи за "обективност" и "служебно начало" /чл. 3 и чл. 5 от ДОПК/, според които органите по приходите и публичните изпълнители са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица, като административните актове по кодекса се основават на действителните факти от значение за случая.

При това съдът отчита и още една вътрешна непълнота на административното доказване: органите по приходите приемат, че плащането към банкова сметка на физическо лице изключва реалността на доставките. Дори и това обстоятелство да поражда съмнения в ревизиращите органи, то то не е равнозначно на липса на доставка, доколкото плащането може да е извършено по посочена от доставчика

сметка или по уговорка за инкасо/събиране, а данъчният резултат следва да се обвърже с реалността на доставката, а не с перфектността на разплащателната организация. За да превърне това съмнение в доказаност на симулация, органът по приходите е следвало да извърши насочено доказване за липса на насрещна престация, за фиктивност на паричните потоци или за връщане на средства, каквото по преписката не е установено.

От друга страна съвкупният анализ на представените по делото писмени документи сочат, че документите съдържат идентични данни по отношение изпълнените доставки и начина на плащане на дължимите суми по доставките, като автентичността и истинността на приобщените по преписката и съответно по делото документи, не бяха подложени на съмнение от ответника в хода на съдебното производство, нито пък бяха ангажирани доказателства за противното или за оспорването им.

Следователно по отношение на отказа на данъчен кредит по фактурите от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД съдът приема, че е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в непълно и неотговарящо на изискването за обективност изясняване на фактите, както и в необоснован извод за несъществуване на доставките при наличието на обективни данни за дейност на получателя, представени фактури и доказани плащания. Това води до неправилно приложение на материалния закон, тъй като чл. 70, ал. 5 ЗДДС е приложен при недоказана по надлежен начин фактическа предпоставка за липса на доставка.

Относно кредитните известия от „ЕЙ ВИ ДЖИ БИЛДС“ ЕООД и начислените лихви съдът приема следното:

В ревизионния доклад е прието, че „ЕЙ ВИ ДЖИ БИЛДС“ ЕООД е издало кредитни известия, включени в дневника му за продажби за данъчен период м.01.2023 г., с общ ефект данъчна основа минус 3 128 280,00 лв. и ДДС минус 625 656,00 лв., като „БИЛД-ЕХ“ ООД не ги е отразило „в срок“, поради което на основание чл. 124, ал. 5 ЗДДС във връзка с чл. 175 ДОПК е начислена лихва в размер на 65 064,47 лв.

Съдът намира този извод за материално незаконосъобразен.

Съгласно чл. 124, ал. 5 ЗДДС регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени. Нормата изисква кумулативно наличие на два факта – издаване на кредитното известие и получаването му от получателя. Законът определя периода, за който следва да се извърши счетоводното отражение (периода на издаване), но задължението за действие възниква при достигане на документа до данъчнозадълженото лице, тъй като едва тогава то придобива възможност да извърши съответната корекция. Следователно счетоводното отразяване има ретроактивен ефект по отношение на данъчния период, но възникването на

задължението за корекция не може да бъде поставено във времето преди получаването на документа.

В случая ревизионният доклад изхожда от датата на издаване и от включването на кредитните известия в регистрите на доставчика, без да установява по доказателства датата, на която същите са били получени от „БИЛД-ЕХ“ ООД. По делото не са представени доказателства за изпращане и получаване през м.01.2023 г. – липсват данни за връчване по електронен път, по поща, чрез куриер или друг проследим способ. От събраните гласни доказателства се установява, че документите са достигнали до жалбоподателя значително по-късно, като тези показания не са опровергани. При това положение не е установен моментът, в който за жалбоподателя е възникнало задължение да извърши корекция на ползвания данъчен кредит. А без установен момент на възникване на задължението не може да бъде определен и началният момент на забава.

Лихва по чл. 175 ДОПК се дължи при наличие на изискуемо парично задължение, неизпълнено в законоустановения срок. За да бъде начислена лихва за периода след м.01.2023 г., следва да е доказано, че още към този момент е съществувало изискуемо задължение за доплащане на данък, произтичащо от получено кредитно известие. Такива доказателства не са установени. Следователно начисляването на лихва в размер на 65 064,47 лв. въз основа единствено на датата на издаване при доставчика, без доказан момент на получаване при получателя, представлява неправилно приложение на чл. 124, ал. 5 ЗДДС във връзка с чл. 175 ДОПК.

Спорът не засяга съществуването на кредитните известия или задължението те да бъдат отразени, а единствено въпроса дали е доказана забава, която да обоснове начисляване на лихва. Задължение на ревизиращите органи е да установят факта на своевременното получаване на кредитните известия или недобросъвестно неполучаване на своевременно изпратени кредитни известия, за да може да се приеме, че е възникнало задължението същите да бъдат включени в отчетните регистри и СД за периода, през който са издадени. При недоказан момент на получаване не може да се приеме, че жалбоподателят е изпаднал в забава за данъчния период м.01.2023 г.

С оглед на всичко изложено съдът приема, че оспорената и потвърдена с Решение № 557/25.04.2024 г. част на Ревизионен акт № Р-22221023003009-091-001/24.01.2024 г. е незаконосъобразна поради съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон, както по отношение на отказа на данъчен кредит по фактурите от „ХОЛДЕН ДСВ 2022“ ЕООД за м. 11.2022 г. (отразяващ се в установена разлика по данъчен кредит 91 180,15 лв. и произтичащи лихви), така и по отношение на начислената лихва 65 064,47 лв. за данъчен период м. 01.2023 г. във връзка с кредитните известия на „ЕЙ ВИ ДЖИ БИЛДС“ ЕООД. Това налага отмяна на ревизионния акт в оспорената му част.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски. Жалбоподателят е претендирал по адм. дело № 5745/2024 г. на АССГ присъждане на разноски в общ размер 14 450,00 лв, за което са представени доказателства – договор за правна защита и съдействие, доказателства за изплащане на възнаграждението по банков път и за платена държавна такса пред АССГ. От страна на ответник е направено възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение /14 400,00 лв/ в срок, предвид което, размерът следва да бъде намален до установения в чл. 8, ал. 1 вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 09.07.2024 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. - ДВ, бр. 14 от 2025 г.) размер, а именно 11 712,00 лв. На жалбоподателя следва да се присъдят разноски и за платена държавна такса в размер на 50 лева или общо 11762 лева съдебни разноски. Предвид влизането на Република България в еврозоната от 01.01.2026 г., сумата следва да бъде изчислена в евро по курса на БНБ за едно евро - 1.95583 лева, или 6 013.82 евро.

По отношение на представената в настоящото производства фактура за платено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС в размер на 10 800,00 лева, същите не следва да се присъждат, тъй като не са претендирани своевременно в производството пред ВАС по адм. дело № 5036/2025 г. по описа на ВАС.

Водим от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 20-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221023003009-091-001/24.01.2024 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., в частта, в която е потвърден с Решение № 557/25.04.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „БИЛД-ЕХ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], кв. С., [улица], ет.2, ап. 2, разноски по делото в размер на 6 013.82 (шест хиляди и тринадесет евро и осемдесет и два евроцента) евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

